POSUDOK ZÁVEREČNEJ PRÁCE

Téma: Habilitačná práca - súbor audiovizuálnych diel: Ostrým nožom Obeť Na značky! Pozor padá SNG!
Typ záverečnej práce: Habilitačná práca
Autor: Mgr. art. Jakub Medvecký, ArtD.
Oponent: Mgr. art. Miroslav Remo, ArtD.

P.č.	Kritériá hodnotenia záverečnej práce
1.	**Písomné hodnotenie** I. Úvodné zhodnotenie Úlohou oponenta v habilitačnom konaní je posúdiť nielen umeleckú kvalitu diel, ale predovšetkým prínos uchádzača k rozvoju odboru a jeho schopnosť reflexie vlastnej tvorby. Mgr. art. Jakub Medvecký, ArtD., patrí k najvýraznejším scenáristom svojej generácie. Jeho portfólio vykazuje vzácnu rovnováhu medzi angažovanou sociálnou drámou a kreatívnym dokumentom, pričom do slovenského audiovizuálneho priestoru prináša európske parametre remeselnej zrelosti. II. Reflexia témy prednášky a umeleckej činnosti Názov prednášky „Reálna udalosť ako východisko filmového rozprávania“ definuje jadro Medveckého umeleckého výskumu. Práca so skutočnosťou v jeho podaní nie je len mechanickou rekonštrukciou faktov, ale hľadaním univerzálnej výpovede o stave našej spoločnosti cez umeleckú licenciu. Nazdávam sa, že práve vplyvom kombinácie dokumentárnej a hranej tvorby autor demonštruje hlboké porozumenie tomu, ako transformovať citlivé spoločenské traumy do koherentného naratívu bez toho, aby skĺzol k zjednodušovaniu, či bulvarizácií. V jeho rukopise dominuje mimoriadne kultivovaná práca s tichom a silou nevypovedaného, najmä v oblasti hraného filmu. Medvecký nedramatizuje témy len pre vonkajší efekt, ale cielene ponecháva priestor v podtexte, čím buduje autentické napätie a dôveruje diváckej inteligencii. III. Analýza kľúčových diel v portfóliu • Ostrým nožom (r. Teodor Kuhn): Adaptácia tragickej vraždy Daniela Tupého si vyžadovala vysokú mieru etickej zodpovednosti a citlivosti. Medvecký sa v scenári zameral na postavu otca ako tragického hrdinu, ktorého protivníkom nie je konkrétny vrah, ale „systémová slepota“ a neprestupný aparát štátu. Film nie je len o hľadaní páchateľov, ale predovšetkým o dekonštrukcii mýtu o objektívnej spravodlivosti a o postupnom rozklade spoločenských hodnôt. Vyniká najmä psychologická prepracovanosť postáv a civilnosť zobrazenia, ktorá sa vyhýba prvoplánovému pátosu. Najväčšiu slabinu diela vnímam v zjednodušenom vyobrazení súdneho procesu. Ten mal byť emocionálnym aj naratívnym vrcholom filmu, miestom, kde sa rozklad spravodlivosti ukáže v plnej procedurálnej nahote. Skratkovitosť tejto sekvencie mierne oslabuje inak silný dojem z vnútornej izolácie hlavného hrdinu. Napriek tomu ide o zásadné dielo. V kontexte súčasnej slovenskej kinematografie plní Ostrým nožom dôležitú funkciu kolektívnej terapie. Tieto filmy budú slúžiť ako dôležité svedectvo pre budúce generácie Slovákov a memento doby, v ktorej sa osobná strata stala predmetom politických hier a systémového zlyhania. Medveckého prínos spočíva v udržaní emočnej autenticity, vďaka ktorej príbeh prerastá do nadčasového portrétu rodičovského zúfalstva. • Obeť (r. Michal Blaško): Snímka predstavuje precíznu štúdiu manipulácie a xenofóbie, v ktorej Medvecký exceluje v budovaní gradácie. Z intímnej osobnej drámy sa tu postupne stáva

celospoločenský politický nástroj. Medzinárodný úspech diela, vrátane uvedenia na festivale v Benátkach, potvrdzuje autorovu schopnosť komunikovať univerzálne témy zrozumiteľne aj mimo
lokálneho kontextu. Hoci sa môže zdať, že ústredným motívom sú dopady lži, film v skutočnosti mieri hlbšie. Analyzuje zneužívanie strachu, v ktorom sa lož stáva len tým najjednoduchším a najrýchlejším riešením.
Medvecký trefne pomenúva nálady v súčasnej spoločnosti a situáciu vykresľujú s vysokou mierou
uveriteľnosti. Scenár netlačí na pílu emócií a nesnaží sa o umelo vyhrotený záver, vďaka čomu dielo
pôsobí autenticky, miestami až s dokumentárnou naliehavosťou.
Ide o myšlienkovo vyspelú európsku sociálnu drámu, ktorá analyzuje neriešiteľnú situáciu hlavnej hrdinky. Príbeh bravúrne zachytáva momenty, kedy sa svedomitosť matky stretáva s eskaláciou
zhubnej xenofóbie v okolí. Finálna konfrontácia matky so synom môže v kontexte „veľkého príbehu“ pôsobiť mierne skečovito, čo však možno interpretovať ako prirodzený prejav skratkovitého konania ľudí pod extrémne vysokým tlakom. Silnou stránkou scenára je jeho morálna nejednoznačnosť a citlivosť. Autor nenadržuje ani jednej
strane a neskĺzava k lacnej prvoplánovosti. Napriek občasným pomalším tempám film drží diváka v napätí svojím prepracovaným oblúkom o pravde, lži a populizme, čím sa stáva mimoriadne relevantným príspevkom k diskusii o súčasných spoločenských náladách.
• Dokumentárna tvorba (Na značky!, Pozor, padá SNG!): V týchto dielach sa naplno prejavuje Medveckého žánrová flexibilita a schopnosť pracovať s vizuálne aj spoločensky expanzívnymi témami. Jeho scenáristický vklad tu funguje ako kritický nástroj na udržanie vnútornej súdržnosti
pri ambicióznom rozsahu látky. Autor stavia na civilnosti obrazov a precízne zvládnutom dokumentárnom remesle, ktoré v oboch prípadoch prináša silné emotívne momenty, či
pri Pozor, padá SNG autentické svedectvo o dobe, pričom sa nebojí otvorene pomenovať systémové
zlyhania.
Kritickým bodom však zostáva napätie medzi scenáristickou ambíciou a finálnou realizáciou. V snímke Na značky! sa zaujímavý námet v konečnom spracovaní rozpadá na dve paralelné línie, ktoré medzi sebou neudržujú kontakt, čím sa navzájom brzdia a oslabujú výslednú pointu.
Medvecký tu naráža na limity réžie, ktorá je vo výsledku menej zacielená na mozaikovitý rámec
„dôležitých ľudí“ uprostred gigantického sviatku sokolskej pospolitosti. Projekt sa napokon ukázal
ako priveľmi ambiciózny, čo napokon viedlo k jeho zjednodušeniu na úkor pôvodného zámeru. Podobne pri Pozor, padá SNG! môže rozprávanie pôsobiť miestami nesystematicky. Táto neusporiadanosť je však vyvážená funkčným prepojením archívnych záberov a surovým zachytením procesu, ktorý odkrýva „procedurálnu nahotu“ a byrokratický odpor kultúrnych inštitúcií.
Napriek štrukturálnym problémom, ktorými dokumentárny film v lokálnom kontexte zväčša trpí,
ide o zásadné diela s mimoriadne aktuálnym posolstvom, najmä v kontexte súčasného „kultúrneho delíria“. Medveckého prínos spočíva v zachytení sizyfovskej snahy o zrealizovanie správnej veci uprostred systému, ktorý kladie pasívny aj aktívny odpor. Dokumenty tak prerastajú z prostého popisu udalostí na kľúčový príspevok k diskusii o národnej identite, vytrvalosti a spoločenskej zodpovednosti jednotlivca v hraničných situáciách.
IV. Otázky pre habilitačnú rozpravu
V rámci diskusie a nadväzne na tému prednášky navrhujem kandidátovi položiť tieto otázky:
1. Limity faktografického rozprávania vs. emócia: V analýze filmu Ostrým nožom spomínam, že skratkovitosť súdneho procesu mierne oslabila vecnú nahotu rozkladu spravodlivosti. Ako vnímate z pozície scenáristu konflikt medzi snahou o verné zachytenie úradných a procesných postupov a potrebou udržať dramatické tempo? Je snaha o „formálnu presnosť“ na súde nepriateľom vnútornej emócie postáv?

	2. Napätie medzi scenáristickým zámerom a dokumentárnou realitou: Pri filme Na značky! narážate na limity réžie a nutnosť zjednodušovať pôvodný mozaikovitý koncept. Ako sa mení rola scenáristu v momente, keď sa realita počas nakrúcania nezhoduje s vopred vystavanou dramaturgickou štruktúrou? Kde hľadáte kompromis medzi ambicióznou víziou "dôležitých ľudí" a výsledným, menej zacieleným tvarom? 3. Umelecká reflexia „kultúrneho delíria“: V dokumente Pozor, padá SNG! reflektujete boj jednotlivca so systémovým odporom. V kontexte súčasného spoločenského diania, ktoré v posudku nazývam „kultúrnym delíriom“, akým spôsobom by mal scenárista pracovať s aktuálnou politickou témou, aby dielo neostalo len dobovým dokumentom, ale stalo sa nadčasovým mementom o osobnej zodpovednosti? 4. Metodika fixácie podtextu (Dramaturgia ticha): Vo vašej tvorbe dominuje práca s nevypovedaným. Akými konkrétnymi technickými prostriedkami v scenári fixujete „ticho“ a priestor v podtexte tak, aby boli tieto prvky pre režiséra a herca jasne uchopiteľné a neskončili len ako prázdne miesta v deji? V. Záver a návrh Habilitačná komisia má pred sebou uchádzača, ktorého umelecká činnosť vykazuje vysokú úroveň. Jakub Medvecký svojou tvorbou kultivuje slovenský filmový priestor a prináša doň myšlienkovú podnetnosť plnú humanizmu, skúsenosť nadobudnutú aj na poli dokumentárneho filmového priestoru je unikátna. Jeho diela sú ucelené a preukazujú zrelosť autora hodnú udelenia titulu docent. Na základe vyššie uvedeného odporúčam, aby po úspešnej obhajobe habilitačnej práce a prednesení habilitačnej prednášky bol Mgr. art. Jakubovi Medveckému, ArtD., udelený vedecko-pedagogický titul docent v odbore Filmové umenie a multimédiá.

Záverečnú prácu hodnotím: **P - Prospel(a)**

Bratislava 19.05.2026 Podpis: _____